120 8-1

கீதா சாரத் தாலாட்டு

1996

வெளியீடு :
மகாதேவ வேதாந்தச்சங்கம்
பதிவு அலுவலகம் : "லலித்மஹால்"
ரிஜிஸ்தரார் பெரியசாமி தெரு,
சங்கரன்பாளையம்,
வேலூர் – 632 001.

மகாதேவ வேதாந்த சங்கம்

(பதிவு செய்யப்பட்ட அறக்கட்டளை)

V. கிருஷ்ணன், B.Com., F.C.A.,
அறங்காவலர்

வேதாந்த தொடர் சொற்பொழிவு
மற்றும் கலந்துரையாடல்

நாள் : ஒவ்வொரு ஆங்கில மாதம் இரண்டாவது ஞாயிற்றுக்கிழமை

நேரம் : காலை 9.00 முதல் மதியம் 12.00 மணி வரை.

இடம் : "லலித் மஹால்", ரிஜிஸ்தரார் பெரியசாமி தெரு, சங்கரன்பாளையம், வேலூர் – 632 001. (லட்சுமி தியேட்டர் அருகில்)

பொருள் : "வேதாந்தம்"

அருளுரை : "வேதக்கடல்"

தவத்திரு மகா. நாராயண சுவாமிகள்

(7வது மடாதிபதி, தோபா சுவாமிமடம், சைதாப்பேட்டை, வேலூர்)
மற்றும் தலைவர், மகாதேவ வேதாந்த சங்கம்)
அனைவரும் வருகை தந்து பயனடையுமாறு வேண்டுகிறோம்.

பெருவாழ்வு, பேரறிவு, பேரானந்தம் பெறவும், வையத்துகள்
வாழ்வாங்கு வாழவும் வேதாந்தம் பெரிதும் உதவுகிறது.

முன்னுரை

பிரஸ்தானத் திரயங்களில் ஒன்றாகப் போற்றப் பெறும் "*பகவத் கீதை*" உலகப் புகழ் மிக்கதொரு மெய்ஞ்ஞானக் களஞ்சியமாகும். பகவான் கண்ணனால் அருச்சுனனுக்கு உபதேசிக்கப் பெற்றது "*பகவத் கீதை*". உலகில் பகவற் கீதைக்கு அமைந்துள்ள விரிவுரைகளும் மொழிபெயர்ப்புகளும் கணக்கிலாதனவாகும். இத்தகு மாபெரும் சிறப்பு வாய்ந்த பகவற் கீதையின் மேலாம் தத்துவ உண்மைகளை இன்பத் தமிழில் எளிய முறையில் தாலாட்டுப்பிரபந்த வடிவில் ஆக்கியவர், தொண்டைவள நாட்டில் மாதைப் பதியின் மன்னனாக விளங்கிய திருவேங்கடநாதர் என்னும் மறையோர் ஆவர். இவருக்கு அறிவிலும் அழகிலும் சிறந்த இரு புதல்விகள் இருந்தனர். இவர்களுள் ஒருத்திக்கு மகப்பேறு வாய்க்கப் பெறாமையால் மனம் வருந்தி ஏங்கித்தவித்தனள். அன்பு மகளின் ஏக்கம் காணச் சகியாத திருவேங்கடநாதர், அழகிய கண்ணன் பதுமை ஒன்றைக் கையினில் கொடுத்து "இதனைத் தொட்டிலில் இட்டு அருமை மைந்தனாகவே கருதித் தாலாட்டிச் சீராட்டிப் பாராட்டி மகிழ்ச்சி பெறுக" என ஆசி கூறியதுடன் தாலாட்டும் பொருட்டு பகவற் கீதையின் சாரமான "கீதா சாரத் தாலாட்டுப்" பிரபந்தத்தையும் இயற்றியருளினர். அம் மாது நல்லாள் தந்தையின் அருள் வாக்கிற்கேற்ப பதுமையைத் தொட்டிலில் இட்டுச் சீராட்டித் தாலாட்டி இன்புற்றுவர சில ஆண்டுகளில் சற்புத்திரப்பேறு வாய்த்து அளவிலா ஆனந்தம் அடைந்தனள் என்பது வரலாறு. இத்தாலாட்டு மெய்யுணர்வு ஊட்டக்கூடிய தத்துவச் செல்வங்கள் நிறைந்தது. படிப்பவர்க்கு எளிய முறையில் இனிய தமிழில் அமைந்துள்ளது. ஒலிகள், உணர்ச்சியைத் தூண்டும் ஆற்றல் உடையவை. மந்திர ஒலிகள், வேத ஒலிகள் போன்ற சிறப்பு ஒலிகள் நன்மை பயக்கும் சக்தி வாய்ந்தவை. பொருள் தெரியாத போதிலும் புனிதமான நல்ல ஒலிகள் கேட்பதாலும் மீண்டும் மீண்டும் சிந்திப்பதாலும் நன்மை பெருகும் என்பர் சான்றோர். கொஞ்சும் மழலைச் செல்வங்களின் பிஞ்சு உள்ளங்களில் இந்தத் தத்துவம் நிறைந்த தாலாட்டு ஒலிகள் கருப் பொருளாக அமைந்து காலம் வரும் போது தழைத்து ஓங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. தாய்க்குலம் இந்தத் தாலாட்டினைக் கற்றுணர்ந்து புகட்டி சேய்க் குலத்தினைச் சிறப்பிக்கச் செய்து நல் வாழ்வுவாழ வழிகாட்டியாக அமைய வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். மநநம் செய்பவர்களின் சௌகர்யம் கருதி மூலம் மட்டிலும் தனியாக வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

பதிப்பாளர்

FOFFI NC 19709

8-1

திருவாமாத்தூர்
ஸ்ரீ திருவேங்கட நாதர் இயற்றிய
கீதா சாரத் தாலாட்டு
ஸ்ரீ கண்ணபிரான் துதி

ஐவகைப் பொருளும் நான்கு கரணமும் குணங்கள் மூன்றும்
செய்வினை இரண்டும் ஒன்றி யாவரும் திகைப்ப நின்ற
பொய்யிருள் அகல ஞாநப் பொருட்கதிர் விரித்த புத்தேள்
கைவளர் ஆழிச் செங்கண் கண்ணனைக் கருத்துள் வைப்பாம்.

ஆக்கியோன் பெயரும், முதனூற் பெயரும், நூற்பெயரும்

மாதையர்கோன் வேதநவில் வாய்வேங் கடநாதன்
காதையுறப் பார்த்தனுக்குக் கண்ணனருள் – கீதைக்
கருத்துயர்தா லாட்டாகக் கட்டுரைத்தான் யாரும்
கருத்துயர்தீர்ந் தெய்தக் கதி.

நூல்

சீராரும் பரமார்த்த தெரிசநத்தை அருள் செய்யப்
பேராரும் தேசிகராய்ப் பெருமானே வந்தவரோ 1

திருத்தேரில் சாரதியாய்ச் சேர்ந்திருந்தும் கீதையினால்
அருச்சுநற்கு மெய்ஞ்ஞானம் அனைத்தும்உரை செய்தவரோ 2

செஞ்சமரில் பந்துசநம் சேதமுறும் என்றிரங்கி
அஞ்சினவன் பயம்தீர்த்தே அமர்செய்யச் சொன்னவரோ 3

சுற்றம்அறில் சோகம்எனச் சொல்லினைசற்று அறிந்தவன்போல்
கற்றுணர்ந்த பேர் அதனால் கலங்கார்காண் என்றவரோ 4

கலங்காரோ இறப்புவரில் கற்றுணர்ந்த பேரேனும்
மலங்காமல் நான் இருக்கும் வகைஉரையும் எனவினவ 5

நீயும்நா னும்புவிமேல் நிருபர்களும் மெய்யுணர்வால்
ஆயுங்கால் பிறந்திறப்பது ஆர்க்கும்இலை என்றவரே 6

ஈங்குளவர்க்கும் பிறந்திருப்பது இல்லைஎன்றீர் இவ்வுலகில்
நீங்குபவம் யார்க்கு இதனை நிச்சயமாய்ச் சொல்லுமென 7

இத்தரையில் பிறந்திருப்பது எடுத்தஉடற்கு அடுத்தபொறி
நித்தியமா கியஆந்மா நின் சொரூபம் என்றவரோ 8

அங்கம்உயிர் இந்தியம்நான் அன்றிவேறு எனைக்காணேன்
இங்குயான் வேறுண்டேல் எனக்கும்அறியப் புகலும்என . 9

மெய்உயிர்இந் தியங்கள் அல்லால் வேறுஅறியேன் என்றவனைப்
பையஅவை யால்அறியப் படானும்நீ என்றவரோ 10

தேகம்வேறு ஆகில்அதைச் சேர்ந்ததுஇவன் ஏதுஎனவே
சோகமே விளைகருமத் தொடர்ச்சியினால் என்றவரோ 11

தேகம்எடா முன்கருமச் செயல்வரும் ஆறு ஏதுஎனவே
ஏகமாம் மரமும்வித்தும் எனும்முறைபோல் என்றவரோ 12

காயமும்தா னும்பிறிதேல் கன்மம்எவர் செய்ததுஎனத்
தீயஉடற்கு அலதுகன்மச் செயல்தனக்குஏது என்றவரோ 13

படர்கருமம் உடல்செய்யில் பலம்உறுவது யார்க்குஎனவே
அடர்பலமும் உடற்கேயாம் அறிவார்க்குஏது என்றவரோ 14

வெய்யவினை உடற்குஎன்றல் மெய்இங்கே விழஆந்மா
ஐயம்அற நரகசொர்க்கம் அநுபவிப்பது ஏதுஎனவே 15

அநுபவமே இலைஅதுவீண் ஆரோபிதம் நிகழ்த்தில்
தநுகரணச் செயல்தன தாச் சார்வதுபோல் என்றவரோ 16

மற்றுஉடலின் செய்கைதன்மேல் வருமயக்கம் ஏதுஎனவே
முற்றுணர்வுஒன்று இல்லாத மோகம்என்று சொன்னவரோ 17

அறிவுதே கம்தனக்கோ ஆந்மாவிற் கோஎனவே
பிறிவுசெயில் அசித்துஉடலம் பிரம்மம் அறிவு என்றவரோ 18

தேகம்அசித் தாகில் இந்தச் செயல்வருவது ஏதுஎனவே
ஏகபரம் சோதியின்முன் இருக்கையினால் என்றவரோ 19

இருக்கினும் அசேதநத்துக்கு இச்செயல்உண் டோஎனவே
உருக்குபடாக் காந்தம்முன்னில் ஊசிநிகர் என்றவரோ 20

சொன்னசெயல் உடற்குஆனால் சுகதுக்கம் யார்க்குஎனவே
அன்னசுக துக்கமும் தான் அவ்வுடற்கே என்றவரோ 21

சேதநமாம் ஆந்மாவைச் சேராத துக்கசுகம்
ஓதுசட மாம்உடலை உற்றிடுமோ சொல்லும்என 22

பூதம்ஐந்தோடு ஐந்துயிர்கள் புலன்கள்பத்துமநம்முதல்நான்கு
ஈதுஇருமெய் இதில்மநத்துக்கு இன்பதுன்பம் என்றவரோ 23

இந்தஇரு வகைத்தநுவிற்கு ஏதுஏது எனவினவ
முந்தியகா ரணம் அதனால் மூன்றுதநு என்றவரோ 24

மநம்அறியும் துக்கசுக வரவுஎன்றீர் அம்மநமும்
வினவில்அசே தநம்அலவோ விரித்துஎனக்கு விளம்பும்என 25

அம்மநத்தில் ஆந்மா அபேதம்போல் தோன்றுதலால்
விம்முதுக்க சுகத்தைமநம் மேவும்என்று சொன்னவரோ 26

அந்தமநோ துக்கசுகம் அதனிடத்து நில்லாமல்
வந்திலங்கும் ஆந்மாவை மருவியதுஎன் சொல்லும்என 27

வெய்யகன லின்சூடு மேல்வைத்த சட்டியினூடு
உப்யபுன லூடுவந்துஅங்கு ஒன்றுதல்போல் என்றவரோ 28

சித்தாகும் ஆந்மாவும் செடமாகும் சித்தமும்தான்
ஒத்தாங்கு இரண்டும்ஒன்றாய் உற்றவகை சாற்றும்என 29

வல்லிரும்பு கனலுடனே மருவியது போல்மநமும்
ஒல்லையில்ஆந் மாவுடனே உற்றதுகாண் என்றவரோ 30

உற்றுஉளத னால்எனவே உள்ளம்அவி வேகம்உறப்
பற்றியதன் மேலும்அதன் பண்புவந்தது என்றவரோ 31

அடுத்தகுணம் போமோபின் ஆந்மாவை விட்டெனவே
எடுத்தசெம்பூ நிறம்படிகத்து ஏறுதல்போல் என்றவரோ 32

சுத்தபடி கம்போல் சொரூபமாய்த் தானிருக்க
மெத்தவும்ஆசா மலிநம் மேவியதுஎன் சொல்லும்என 33

அநாதியாம் வாசனையால் அடைந்ததுஆ சாமலிநம்
மநோபந்தம் இருக்கில்முத்தி வாராதுஎன்று உரைத்தவரோ 34

பந்தம்எது முத்திஎது பகுத்துரைக்க வேண்டும்என்றன்
சிந்தை தெளியஎன்று திருத்தா ளினைவணங்க 35

தேகாதி தான்எனவே சேர்அபிமா நங்கள்பந்தம்
ஆகாத மாநம்விடில் அரியமுத்தி என்றவரோ 36

அபிமாநம் வரும்வகையும் ஆங்குஅதுதான் தீர்வகையும்
தபியாமல் நான்அறியத் தயவாகக் கூறும்என 37

மறந்திடும்அஞ் ஞாநத்தால் மாநம்வந்தது அஞ்ஞாநம்
இறந்துவிடின் மாநமும்போம் என்னஉரை செய்தவரோ 38

அந்தமுறை அஞ்ஞாநம் அணுகுவதும் போவதுவும்
சந்தயம்இல் லாதுஅறியத் தயவாகக் கூறும்என 39

அஞ்ஞாநம் வந்தது அநாதிஅது சொல்வதல்ல
மெய்ஞ்ஞானத் தாலே விடுமென்று உரைத்தவரோ 40

இரவிஎதிர் அடுத்துவந்த இருள்போல அஞ்ஞாநம்
வரவிதியோ சோதிதன்பால் வந்தவகை ஏதுஎனவே 41

அந்தஅறிவு வந்தால் அஞ்ஞாநம் இல்லைஅப்பால்
சந்ததமும் ஆநந்த சாகரம்காண் என்றவரோ 42

வேதாந்தத் தால்குருவால் மெய்ஞ்ஞாநம் வந்தவுடன்
தீதுஆன துக்கசுகம் தீராதது ஏதுஎனவே 43

பற்றுஅறுமோ துக்கசுகம் பரோக்ஷஞா நத்தாலே
அற்றமாம் அவ்விரண்டும் அபரோக்ஷத்து என்றவரோ 44

பரோக்ஷம்அப ரோக்ஷம்எது பகுத்துரைக்க வேண்டும்என்றன்
திரோதமாம் புத்திநன்றாய்த் தெளிவுபெறும் ஆறுஎனவே 45

பகர்ந்தசத்த ஞாநம் பரோக்ஷம் அநுபவத்தால்
அகம்பிரமம் எனும்ஞாநம் அபரோக்ஷம் என்றவரோ 46

தான்பிரமம் என்றுஅறிந்தும் தநுவைத்தான் என்றபுத்தி
ஏன்போக வில்லைஅதை எனக்குஅறியப் புகலும்என 47

கேள்வியினால் மநநத்தால் கிளர்ந்தயோ கங்களினால்
ஆள்பிரமத்து அநுபவம்வந்து அதுதீரும் என்றவரோ 48

ஆதியாம் சிற்சொரூபம் ஆகாததான் இனிமேல்
சோதிமநந ஆதியினால் சொரூபம்ஆ மோஎனவே 49

எப்போதும் சிந்மயம்தான் எனல்மறந்து தேடுவது
செப்பும்மிடற்ற அணிஇருக்கத் தேடுதல்போல் என்றவரோ 50

தேடியபின் தேகபுத்தி தீர்ந்துபோய்ச் சிற்சொரூபம்
கூடுவனோ யான்என் குறைதீரச் சொல்லும்என 51

வந்தஉடல் வேறாயும் வாசனையால் தான்எனலால்
சந்தயம்என் தற்சொரூபம் தான்ஆதற்கு என்றவரோ 52

தநுவைத்தான் எனும்பிரமை சத்தஞா நத்தில்அறாது
அநுபவமெய்ஞ் ஞாநத்தால் அறும்வகைஏது உரையும்என 53

விளக்குவிளக்கு எனும்அதனால் வெய்யஇருள் போய்விடுமோ
துளக்கம்இலா விளக்குஏற்றில் தொலையும் இருள் என்றவரோ 54

நெடுங்காலம் ஆந்மாவை நீங்காத அஞ்ஞாநம்
விடுங்காலம் எந்நாளோ மெய்ஞ்ஞாநத் தால்எனவே 55

அந்தகா ரம்குகையில் ஆயிரம்நாள் இருந்தாலும்
செந்தீபம் கண்டவுடன் தீர்வதுபோல் என்றவரோ 56

கருமம்யோ கம்தவமே காரணமாய் நீங்காமல்
அருமையாய் ஞாநம்வந்தோ அஞ்ஞாநம் போம்எனவே 57

குத்தும்வெட்டும் படைகளினால் கூடுமோ இருள்துரக்க
உத்தமமாம் ரவிஉதித்தால் ஓடும்இருள் என்றவரோ 58

அஞ்ஞாந இருள்துரக்க அறியாத நல்லகன்மம்
மெய்ஞாலம் தனைப்பரிக்கும் விதம்எவ்வாறு எனவினவ 59

இந்திரஜா லம்போல இவ்வுலகை நம்மிடத்தில்
தந்திரமாய்த் தோற்றுவித்தோம் சத்தியம்அல என்றவரோ 60

மித்தைஎனும் சகத்துநின்பால் விளங்குமோ எனவினவ
சுத்திதனி லேரசதம் தோன்றுதல்போல் என்றவரோ 61

அயல்வெள்ளி சுத்தியின்மேல் ஆரோபி தம்கூடும்
இயலுள்ள சகமும்முன்வேறு இருந்ததும்உண் டோஎனவே 62

மநமயக்கம் பிடிக்கில்இல்லா வஸ்துவும்தோன் றிடும்அதுவோ
கனவில்விண்ணில் தான்பறக்கக் கண்டதுபோல் என்றவரோ 63

கனவுபோல்பிர பஞ்சம்என்றீர் கண்விழித்தால் கனவுபொய்யாம்
வினவுசகம் திநமும்மெய்யாய் விளங்குவதுஎன் சொல்லும்என

மெய்யாக விளங்குவது மெய்ஞ்ஞாநம் வரும்அளவும் 64
பொய்யாம்பின் கனவதுபோல் போதம்வரில் என்றவரோ 65

முன்புகண்ட கனவுபொய்யாம் முழிசாக்கிரம் போலஎன்றீர்
பின்புமுத்தித் தசை அடைந்தும் பிரபஞ்சம்நிற்பது ஏதுஎனவே 66

தெரிந்தவர்க்குத் தோற்றுவது தெத்தபடம் போல்வதுஅல்லால்
பரந்தசகம் காரியத்தில் பயன்படாது என்றவரோ 67

கன்மம்வினை அஞ்ஞாநம் கடந்தும்அதன் காரியமாம்
புன்மைஉறு மெய்உடனே போகாதது ஏதுஎனவே 68

வெட்டவிழும் மரம்பசந்து விளங்குதல்போல் சிலகாலம்
நட்டகன்மம் மாய்ந்தும்அங்கம் நடித்திடுங்காண் என்றவரோ 69

சென்மம்போய் முத்தியினைச் சேரச் சிலர்இருக்கத்
தொன்மைஆந் மாபலவோ சொரூபம் பகரும்என 70

பிரமம்என்றும் ஈசன்என்றும் பெருகுபல சீவர்என்றும்
உரைமயக்கம் அலதுஆந்மா ஒருவனே என்றவரோ 71

ஏகம்தான் ஆந்மா எனும்வகையே மெய்யானால்
ஆகம்தோ றும்பலவாய் அம்ர்ந்ததுஏன்னோ சொல்லும்என 72

பலகடத்தில் சலத்தூடு பாநுவிம்பம் தோன்றுதல்போல்
தொலைவில்புத்தி தொறும்ஆந்மாத் தோன்றுதல்காண் என்றவரோ 73

ஆதித்தன் போல்ஆந்மா அளவில்புத்தி தொறும்தோன்றில்
சாதிக்கும் முத்திஎவர் தமக்குஅதனைச் சாற்றும்என 74

பந்தம்முத்தி தானும்அந்தப் பரந்தபுத்தி தனக்கேஆம்
அந்தவிம்பம் தனக்குஇலைஎன்று அறிவுவரச் சொன்னவரோ 75

பரம்ஏகம் ஆயும்அதில் பலசீவர் ஏதுஎனவே
ஒருகடலில் பலகுமிழி உதிப்பதுபோல் என்றவரோ 76

சீவன்அது தான்என்றும் சேரும் பிரமம்என்றும்
ஆவதுவோ பேரின்பம் ஆங்குஅதுஎனக்கு ஓதும்என 77

ஏகம் பிரமம் இரண்டுஇலைநீ வேறும்அல
சோகம்உறும் பேதம்அறில் தோன்றும்இன்பம் என்றவரோ 78

சீவபே தம்போமோ சித்துஒன்றா மோஎனவே
ஆவல்மநம் அறும்சுழுத்தி அவத்தையில்பார் என்றவரோ 79

பேதம்அல இவ்வுலகம் பிரமமயம் என்றுஅறிந்தும்
பூதமய மாய்த்தோற்றல் போகாதது ஏதுஎனவே 80

கானலைநீர் என்றுஓடிக் கண்டவர்க்குத் தீர்ந்தபின்னும்
வான்உலவு நீராகி வயங்குதல்போல் என்றவரோ 81

அறிவானும் நல்லறிவும் அறியப் படும்பொருளும்
பிறிவாய்முன் றாய்இருத்தல் பேதம்அல வோஎனவே 82

சொப்பநத்தில் தனித்துஒருவன் தோற்றம்வேறு இல்லைஅங்கே
கற்பனையாம் பொருள்அறிவு காண்பவன்போல் என்றவரோ

கற்பனையாம் பேதங்கள் காணாமல் போம்வகையை
விற்பனமாய் நான்அறிய விளம்பும்என வேவணங்க 84

துரியமாம் யோகத்தால் தூயமநம் லயமானால்
அரியமூ வகைவிகற்பம் அழியும்என்று சொன்னவரோ 85

சிறந்திருக்கும் ஆந்மாவும் செகம்எல்லாம் நிறைந்திருந்தும் 83
மறைந்துஎனக்குத் தோன்றாத வகைஏது சொல்லும்என 86

சத்துச்சித்து ஆநந்தம் தான்மூன்றும் அதனுடனே
ஒத்துற்று நாம உருவம் சகம்ஆகி 87

இருக்கையினில் தொற்றாது இவைமூன்றும் பிரமம்என
மரிக்கில்வரும் பின்இரண்டும் மறிசகம்என்று உரைத்தவரோ 88

அறிந்துகொள்ஞா நத்தாலே ஆன்மாவை என்றுஉரைத்தீர்
சிறந்துஒளிறும் ஆந்மாவும் திரிசியம்ஆ மோஎனவே 89

முந்தியஞா நத்தாலே முதிரும்அஞ்ஞா நம்துரக்கில்
சிந்தையில்ஆந் மாச்சுயமாய்த் திகழும்என்று சொன்னவரோ 90

இனியமுத்திச் சுகம்இருப்பது எப்படிஎன் றேவினவ
அநுபவத்தில் அறிவிடயா நந்தம்போல் என்றவரோ 91

மநலயம்வந் தவர்அலது மற்றுஇலரோ முத்தர்எனச்
சநகனைப்போல் சீவந்முத்தர் தாமும்உளர் என்றவரோ 92

சீவந்முத்தி அடைந்தோர்கள் செயலும்அவர் தம்குணமும்
நாஉரைக்கும் வாசகமும் நான்அறியச் சொல்லும்என 93

வரும்கருவு பிறப்பினொடு வளர்தல்பருத் தல்குறைதல்
ஒருங்கலும்மெய்க்கு என்றுஅதனை ஒறுத்திருப்பார் என்றவரோ

பார்ப்பதுவும் கேட்பதுவும் பகர்வதுவும் செல்வதுவும்
ஏற்பதுவும் கரணதன்மம் எனத்துணிவார் என்றவரோ 95

பசிதாகம் உயிர்க்குஎனவே பயம்துக்கம் சுகம்காமம்
வசிகோபம் மதிக்குஎனவே மகிழ்ந்திருப்பார் என்றவரோ 96

94

வீடும்தா ரமும்உறவும் மேவிஎன்றும் இருந்தாலும்
நீடும்தா மரைஇலைநீர் நிகர்ஒப்பார் என்றவரோ 97

பற்றிடும்கா யமும்தானும் பன்னாள்ஒற் றாயினும்பின்
உற்றபுளி யம்பழமும் ஒடும்ஒப்பார் என்றவரோ 98

கூறும்உலக இயற்கையுடன் கூடினும்மெய்ஞ் ஞானம்வந்தோர்
சேறும்பிள்ளைப் பூச்சியும்போல் திரிவார்காண் என்றவரோ 99

ததியூடு கடைந்தவெண்ணெய் தான்மோரில் கிடப்பதுபோல்
மதியோடு கூடினும்பின் மயங்கார்காண் என்றவரோ 100

அருச்சுநன்றன் பொருட்டாக அனைவருக்கும் ஞானம்வரப்
பொருந்தியதே சிகவடிவாம் புண்ணியரே கண்வளரீர் 101

ஆயர்குல மாதர் அளவிலோ ரைப்புணர்ந்தும்
தூயபதி னாறா யிரவருடன் தோய்ந்திருந்தும் 102

பரமமுநி வர்முன்னே பரிச்சித்தைத் தீண்டஅன்று
பிரமசாரி யம்செலுத்தும் பேரொளியே கண்வளரீர் 103

ஓம் தத் ஸத்

பகவத் கீதை

அர்ஜுனா, ஆரியனுக்கு அடாததும், சுவர்க்கத்தை தடுப்பதும், புகழைப் போக்குவதுமான இவ்வுள்ளச்சோர்வு இந்நெருக்கடியில் எங்கிருந்து உன்னை வந்தடைந்தது ?

(அத். 2 : 2)

இதுவரையில் பேசாதிருந்த பகவான் இப்பொழுதுதான் திருவாய் மலர்ந்தருளுகிறார். ஆக, ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையின் துவக்கம் இதுவே. எடுத்த எடுப்பில் இரண்டு சுலோகங்களில் இந்த சாஸ்திரத்தின் மூல தத்துவம் வெளியாகிறது. பகவானது போதனையின் சாரம் இவ்விரண்டு சுலோகங்களில் அடங்கப் பெற்றுள்ளது.

இதுபோன்ற சிறப்பை மேலாம் நூல்கள் அனைத்திடத்தும் காணலாம். அதாவது ஆய்ந்த அடிப்படைக் கருத்தானது துவக்கத்திலேயே தெளிவுபட வந்தமைகிறது.

தோற்றத்துக்கு அப்பால் இருப்பது பூரணம். தோன்றியுள்ளதும் பூரணம். பூரணத்தினின்று பூரணம் வந்த பின்பு உபநிஷதம் துவங்குகிறது. உபநிஷத்தின் மூலக் கருத்து அனைத்தும் இதில் அடங்கியிருக்கிறது. பிறகு விரிந்து வருவதெல்லாம் இதன் விளக்கமாகும். தேவாரம், திருவாசகம், திருவாய்மொழி, குறள், யோகசூத்திரம் முதலியவைகளிலும் இத்தகைய பாங்கைக் காணலாம்.

ஆரியன் என்னும் பதம் நம் சாஸ்திரங்களில் வந்தமைவது ஒரு தேசம் அல்லது ஒரு ஜாதிக்கு உரியவனைக் குறிப்பதற்கன்று. பண்பட்ட மனதும் சிறந்த வாழ்க்கை முறையும் எவனிடத்துளதோ அவன் ஆரியன். இது போன்று துரை, gentleman, அந்தணன், சாஹிப் முதலிய சொற்கள் மேன்மக்களது பண்பைக் குறிப்பனவாம். அறநெறி நிலை நிற்பவன் ஆரியன் ஆகிறான். தவம் புரிந்து பெறும் பிள்ளைகள் ஆரியர் ஆகின்றனர் என்பதும், காமத்துக்கு வசப்பட்டவர் பெறும் பிள்ளைகள் ஆரியர் ஆவதில்லை என்பதும் மனுஸ்மிருதியின் கோட்பாடாகும். மக்கள் எல்லாரையும் ஆரியர் ஆக்குவது வேதாந்தத்தின் நோக்கமாகும். ஆரியன் என்னம் சொல் ஐயன் எனத் தமிழில் திரிவுபடுகிறது. உயர்ந்தோன் என்பது அதன் பொருள். மேன்மகனாகிய அர்ஜுனன் கீழ்மகன்போன்று நடந்துகொள்வதை பகவான் நிராகரிக்கிறார்.

– சுவாமி சித்பவானந்தர்

நம்பிக்கையும் வலிமையும்

1. யார் ஒருவருக்குத் தன்னிடத்தில் நம்பிக்கை இல்லையோ அவனே நாத்திகன். பண்டைய மதங்கன் கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாதவனைத்தான் நாத்திகன் என்று குறிப்பிட்டன. புதிய மதம் தன்னம்பிக்கை இல்லாதவனை நாத்திகன் என்று சொல்லுகிறது.

2. தன்னம்பிக்கை கொண்டிருந்த ஒரு சிலருடைய வரலாறே உலக சரித்திரமாகும். அத்தகைய நம்பிக்கை, உள்ளே இருக்கும் தெய்விகத்தை வெளியே வரவழைக்கிறது. நீ எதையும் சாதிக்க முடியும். அளவு கடந்த ஆற்றலை வெளிப்படுத்தப் போதுமான அளவிற்கு உண்மையாக நீ முயற்சி செய்யாதபோதுதான் தோல்வி அடைகிறாய். ஒரு மனிதனோ, ஒரு நாடோ தன்னம்பிக்கை இழந்தவுடனேயே அழிவு வருகிறது.

3. நம்பிக்கை, நம்பிக்கை, நம்மிடத்தில் நம்பிக்கை ; நம்பிக்கை, கடவுளிடத்தில் நம்பிக்கை–இதுவே மகிமை பெறுவதன் இரகசியமாகும். உங்கள் முப்பத்துமூன்று கோடிப் புராண தெய்வங்களிடத்தும், மேலும் அவ்வப்போது உங்களிடையே அன்னிய நாட்டவர் புகுத்தியிருக்கும் இதர தெய்வங்களிடத்தும் உங்களுக்கு நம்பிக்கை இருந்து, ஆனாலும் உங்களிடத்தே உமக்கு நம்பிக்கை இல்லாவிட்டால் உங்களுக்குக் கதிமோட்சமில்லை.

4. ஆன்மாவால் சாதிக்க இயலாத காரியம் என்று எதுவும் இருப்பதாக ஒருபோதும் நினைக்காதே. அப்படி நினைப்பது சமயத்திற்கு மிகப் பெரிய முரண்பட்ட கருத்தாகும். பாவம் என்பது ஒன்று உண்டென்றால், அது, 'நான் பலவீனமானவன், மற்றவர்கள் பலவீனமானவர்கள்' என்று சொல்வதொன்றுதான் பாவம்.

5. நீ எதை நினைக்கிறாயோ அதுவே நீ ஆகிறாய். நீ உன்னைப் பலவீனன் என்று நினைத்தால் பலவீனனாகவே நீ ஆகிவிடுவாய். நீ உன்னை வலிமையுடையவன் என்று நினைத்தால் வலிமை படைத்தவனாகவே நீ ஆகிவிடுவாய்.

6. 'இல்லை' என்று ஒருபோதும் சொல்லாதே. 'என்னால் இயலாது' என்று ஒருநாளும் சொல்லாதே. ஏனெனில் நீ வரம்பில்லா வலிமை பெற்றவன். உன்னுடைய உண்மை இயல்போடு ஒப்பிடும்போது, காலமும் இடமும்கூட உனக்கு ஒரு பொருட்டல்ல. நீ எதையும் எல்லாவற்றையும் சாதிக்கக் கூடியவன். சர்வ வல்லமை படைத்தவன் நீ.

7. பலவீனத்திற்கான பரிகாரம், ஓயாது பலவீனத்தைக் குறித்துச் சிந்திப்பதல்ல. மாறாக வலிமையைக் குறித்துச் சிந்திப்பதுதான். மக்களுக்கு, ஏற்கனவே அவர்களுக்குள் இருந்துவரும் வலிமையைப் பற்றிப் போதிப்பாயாக.

8. வெற்றி பெறுவதற்கு நிறைந்த விடாமுயற்சியையும் பெரும் மன உறுதியையும் நீங்கள் கொண்டிருக்க வேண்டும். விடாமுயற்சி பெற்றவன், 'சமுத்திரத்தையே குடித்துவிடுவேன்', 'எனது சங்கல்பத்தால் மலைகள் நொறுங்கி விழுந்தாகவேண்டும்' என்று சொல்கிறான். அத்தகைய ஆற்றலை, அத்தகைய மன உறுதியை நீ பெற்றிரு. கடுமையாக உழை. உனது குறிக்கோளை வாய்.

9. அறியாமை மிக்க, உயிரற்ற புல்பூண்டு வாழ்க்கையைக் காட்டிலும் மரணமே மேலானது. தோல்வியைத் தழுவி உயிர்வாழ்வதைவிடப் போர்க்களத்தில் மாய்வதே மேல்.

10. நம்பிக்கை இழந்துவிடாதே. பாதை, கத்திமுனையில் நடப்பதைப் போல மிகவும் கடினமானதுதான். எனினும் எழுந்திரு, விழித்துக்கொள். மனம் தளராதே. நீ அடைய வேண்டிய உனது இலட்சியமாகிய குறிக்கோளைக் கண்டுபிடி.

– விவேகானந்தர்